

25de Møde.

Lørdag den 12. November Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov vedrørende Grundforbedringsarbejder.

Valgt blev: *Westergaard, Pinholt, Lauritz Laursen, Aksel Jensen, Christen Ernst Christensen, H. P. Hansen (Sorø Amt), Bording, J. P. Nielsen, Olufson, Hans Rasmussen, Raffnsøe, Fibiger, Larsen-Badse, Henningsen og Kr. Pedersen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (*N. Neergaard*): Forud for de Ministertaler, som tager deres Begyndelse i Dag, er der gaaet noget i Rigsdagens Annaler ret opsigtsvækkende, nemlig den store Arbejdsnedlæggelse af radikale og socialdemokratiske Talere. Dette usædvanlige Skridt skyldtes jo en brændende Længsel efter at høre Ministrene, og jeg maa paa egne og Kollegers Vegne naturligvis takke for den Opmærksomhed, som ligger deri. Da jeg tilmed maa antage, at de ærede Medlemmer, som har frafaldet Ordet, ikke har haft noget saa særdeles presserende at fremføre, som de kunde ønske at modtage Svar paa gennem Ministertalerne, er der maaske heller ikke tabt saa meget derved, og da der vindes en højst ønskelig Forkortelse af denne langvarige Forhandling, er jo saaledes alt godt og vel til alle Parters Tilfredshed.

Hvad angaar den almindelige finansielle Situation, ligger det i Sagens Natur, at Fremtidens finansielle Behov og de Indtægter, som behøves for at dække dette, først kan belyses samtidig med Forelæggelsen af Skattelovforslagene, og jeg vil antage, at Skattelovene vil kunne fore-

lægges i dette høje Ting, for at nævne en Dato, omkring den 23. i denne Maaned. Ligeledes vil der ved Tillægsbevillingslovforslagets Forelæggelse være et og andet at tilføje til de Bemærkninger, jeg ved Finanslovforslagets Forelæggelse fremsatte angaaende Udsigterne for indeværende Finansaar.

Flere ærede Talere har bebrejdet mig min Optimisme. Det er første Gang, maa jeg sige, jeg hører denne Bebrejdelse. Det plejer ikke at være noget Karaktertræk hos mig, naar jeg taler om finansielle Forhold, at være i særlig Grad optimistisk, og jeg maa ogsaa sige, at de Bemærkninger, jeg er fremkommet med, heller ikke tyder paa nogen Optimisme, paa ingen Maade. Flere ærede Medlemmer er gaaet ud fra, at jeg med Sikkerhed skulde have forudsagt Balance i indeværende Finansaar. Dette er ikke Tilfældet. Jeg har sagt, at da der var et Overskud paa Finansloven for 1921—22 paa ca. 144 Mill. Kr. at løbe paa, var det ikke udelukket, at der kunde blive Balance paa indeværende Finanslov, men i denne Form har jeg udtalt mig: det var ikke *udelukket*, og det var, den Gang jeg fremkom med denne Udtalelse, heller ikke udelukket. Som jeg udtalte den Gang, vilde vel de 144 Mill. Kr. kunne antages nogenlunde at kunne dække de store Udgifter, der vilde komme paa Tillægsbevillingsloven til Afvikling af Fortidens Forhold, f. Eks. den store Udgift paa 22 Mill. Kr. til den sønderjydske Valutaregulering og alle de andre Afviklingsposter og ekstraordinære Udgifter, som jeg ved Finanslovforslagets Forelæggelse gjorde Rede for. Men det er klart, at Sagen bliver en anden, naar Indtægterne svigter i saa høj Grad, hvad man jo den Gang ikke kunde have nogen sikker Viden om. Hvis Indtægterne ikke havde svigtet saa meget, var det tilladeligt at sige, at det *ikke var udelukket*, at der vilde kunne fremkomme Balance, men nogen sikker Profeti om Balance har jeg altsaa ikke fremsat.

Hvad det foregaaende Finansaar angaar, har man baade i Fjor og nu ved denne Lejlighed hængt sig i, at jeg ogsaa paa et tidligt Tidspunkt om dette udtalte, at Balance ikke var udelukket — naturligvis bortset fra de sønderjydske Udgifter, thi at jeg ikke ventede Balance, naar de sønderjydske Udgifter til et Beløb af 210—215 Mill. Kr. kom med i Betragtning, maa dog tydeligt fremgaa af, at jeg i samme Efteraar fremkom med Forslag om at optage et Statslaan paa 150 Mill. Kr. til at dække disse Udgifter. Men det var tillade-